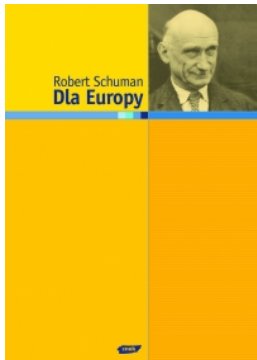

DEKLARACJA Z 9 MAJA 1950 R.

DEKLARACJA Z 9 MAJA 1950 R.

Oto pełny tekst propozycji złożonej przez Ministra Spraw Zagranicznych Francji, Roberta Schumana, która doprowadziła do stworzenia dzisiejszej Unii Europejskiej:

Pokój na świecie nie mógłby być zachowany bez twórczych wysiłków na miarę grożących mu niebezpieczeństw.

Wkład, jaki zorganizowana i żyjąca Europa może wnieść w cywilizację, jest niezbędny dla utrzymania pokojowych stosunków. Głównym celem Francji, będącej od ponad dwudziestu lat liderem jednoczenia Europy, była zawsze służba pokojowi. Nie było Europy, mieliśmy wojnę.

Europa nie powstanie od razu ani w całości: będzie powstawała przez konkretne realizacje, tworząc najpierw rzeczywistą solidarność. Zgromadzenie narodów europejskich wymaga, by usunięta została odwieczna wrogość Francji i Niemiec: podjęte działanie musi w pierwszym rzędzie dotyczyć Francji i Niemiec.

W tym celu rząd francuski proponuje natychmiast rozpocząć działania w ograniczonym, lecz decydującym punkcie:

"Rząd francuski proponuje umieszczenie całej francusko-niemieckiej produkcji węgla i stali

pod zarządem wspólnej Wysokiej Władzy w organizacji otwartej na udział innych krajów europejskich." Umieszczenie produkcji węgla i stali pod wspólnym zarządzaniem zapewni natychmiastowe powstanie wspólnych fundamentów rozwoju gospodarczego, pierwszego etapu Federacji Europejskiej, i zmieni los regionów, długo skazanych na wytwarzanie wojennego oręża, którego były najdłużej ofiarami.

Solidarność produkcji, która się w ten sposób nawiąże, ukaże, że wszelka wojna między Francją a Niemcami jest nie tylko nie do pomyślenia, ale i fizycznie niemożliwa. Powstanie tej potężnej jednostki produkcyjnej otwartej na wszelkie kraje, które zechcą w niej uczestniczyć, mogącej dostarczyć wszystkim krajom, które złączy, podstawowych elementów produkcji przemysłowej na takich samych warunkach, stworzy rzeczywiste fundamenty ich ekonomicznego zjednoczenia.

Ta produkcja oferowana będzie całemu światu bez różnicy i wyjątków, aby przyczynić się do podniesienia poziomu życia i do rozwoju dzieł pokojowych. [...]

W ten sposób, prosto i szybko, dokona się fuzja interesów niezbędna do założenia wspólnoty gospodarczej i wprowadzony zostanie zaczyn szerszej i głębszej

wspólnoty krajów przez długi czas podzielonych krwawymi konfliktami.

Przez umieszczenie podstawowej produkcji pod wspólnym zarządem i instytucję nowej Wysokiej Władzy, której decyzję zwiążą Francję, Niemcy i kraje, które do niej przystąpią, ta propozycja stanie się pierwszą konkretną podstawą Federacji Europejskiej, niezbędnej dla zachowania pokoju.

Aby kontynuować realizację tak nakreślonych celów, rząd francuski gotowy jest na przystąpienie do negocjacji na następujących podstawach.

Zadaniem należącym do Wysokiej Władzy będzie zapewnienie, możliwie jak najszybciej, modernizacji produkcji i poprawy jej jakości; dostarczenie węgla i stali na rynek francuski i niemiecki oraz państw przystępujących do nich na identycznych warunkach; rozwój wspólnego eksportu na inne kraje; wyrównanie postępu warunków życia robotników tych gałęzi produkcji.

Aby osiągnąć te cele, wychodząc od bardzo zróżnicowanych warunków, w jakich odbywa się obecnie produkcja w różnych krajach przystępujących, konieczne będzie czasowe wprowadzenie pewnych rozporządzeń, zawierające zastosowanie planu produkcji i inwestycji, wprowadzenie mechanizmów wyrównywania cen, utworzenie funduszu przekształceniowego, pozwalającego na racjonalizację produkcji. Przepływ węgla i stali między krajami przystępującymi zostanie natychmiast uwolniony od jakichkolwiek opłat celnych i nie będzie mógł być obciążony żadnymi opłatami transportowymi. Stopniowo powstaną warunki zapewniające spontaniczne najbardziej racjonalne rozmieszczenie

produkcji na najwyższym poziomie wydajności.

W przeciwieństwie do międzynarodowego kartelu, dążącego do podziału i eksploatacji rynków państwowych przez stosowanie restrykcyjnych praktyk i utrzymanie wysokich zysków, planowana organizacja zapewni fuzję rynków i wzrost produkcji.

Najważniejsze zasady i zobowiązania określone wyżej będą stanowić przedmiot traktatu sygnowanego przez państwa. Negocjacje konieczne dla określenia sposobów ich realizacji będą prowadzone z udziałem arbitra wyznaczonego za wspólną zgodą. Jego zadaniem będzie czuwanie nad tym, by porozumienie było zgodne z zasadami, a w razie niepokonalnego sporu, wskaże rozstrzygnięcie, które zostanie przyjęte.

Wspólna Wysoka Władza, odpowiedzialna za funkcjonowanie całego systemu, będzie się składać z niezależnych osobistości wyznaczonych przez rządy na podstawie parytetu; rządy za wspólną zgodą wybiorą jej przewodniczącego; jej decyzje będą wiążące we Francji, Niemczech i innych krajach przystępujących. Właściwe rozporządzenia zapewnią konieczne sposoby odwoływania się od decyzji Wysokiej Władzy.

Przedstawiciel Narodów Zjednoczonych przy tej organizacji będzie odpowiedzialny za sporządzanie dwa razy w roku publicznego raportu ONZ, ukazującego funkcjonowanie nowego organizmu, zwłaszcza w tym, co dotyczy strzeżenia jej pokojowych celów.

Powołanie Wysokiej Władzy w niczym nie przesądza o własności przedsiębiorstw. W sprawowaniu swojej

misji wspólna Wysoka Władza będzie liczyła się z uprawnieniami przyznanymi międzynarodowym władzom Zagłębia Ruhry i wszelkiej natury zobowiązaniami nałożonymi na Niemcy tak długo, jak będą one trwać.

Znajdź wszystkie nasze publikacje na swojej stronie:
www.robert-schuman.eu

Dyrektor publikacji : Pascale Joannin

FUNDACJA ROBERTA SCHUMANA, która została utworzona w 1991 roku, jest organizacją użyteczności publicznej według prawa z 1901 r. i jednym z głównych francuskich centrów badawczych zajmujących się Europą. Rozwija studia nad Unią Europejską i jej politykami oraz propaguje ich wyniki we Francji, w Unii i poza jej granicami. Prowokuje, wzbogaca i stymuluje debatę europejską poprzez swoje badania, publikacje i organizowanie konferencji. Fundacji przewodniczy Jean-Dominique Giuliani.